

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

ANY I

Barcelona, dissabte, 11 de setembre del 1937

NUMERO 174

Avui fa 223 anys

Amb motiu de l'homenatge als màrtirs del 1714, desfila davant de l'estàtua del darrer Conseller en cap Rafael de Casanova una gentlada enorme

L'ALCALDE DE LA CIUTAT I EL PRESIDENT COMPANYS ADRECEN LA PARAULA AL POBLE CONGREGAT DAVANT EL MONUMENT

EDITORIAL

De Nyon al no-res

ELS qui esperin resultats positius de la Conferència del Mediterrani restaran desil·lusionats. Tot quedarà reduït a un curs de xerrameca, i Mussolini i Hitler—com si ho veiéssim—continuaran llurs pirateries a la Mediterrània, esfondrant vaixells i produint víctimes innocents. ¿Què hi fa que el representant de la U. R. S. S. passi per damunt de tots els convencionalismes formularis de la diplomàcia, acusant erudiment, sense raspallades de cap mena, els qui s'han guanyat el qualificatiu de bandits i d'assassins? ¿Què hi fa, tanmateix, que Delbos es manifesti amb la màxima energia envers Alemanya i Itàlia, si al davant d'ambdós diplomàtics hi haurà el seràfic Eden, acreditat ja com el més gran Maquiavel de la política internacional contemporània?

Com celebrariem que el nostre judici fos equivocat! Pocs dies manquen perquè la incògnita resti esvalida; mentrestant, donem per segur que res no haurem de rectificar del nostre criteri pessimista. I és que nosaltres, gairebé profans en aquesta política que té per base el malabarisme de pitjor condició, hem cregut sempre—des que al Món aparegué la infame troballa del feixisme—que l'única acció capaç d'acabar amb aquesta supervivència violenta del capitalisme és l'acció revolucionària del proletariat internacional.

La democràcia—no pas la democràcia que hem conegut fins ara—pot aspirar a ésser la rectora de la vida dels pobles. El que no pot aspirar, però, és a imposar-se amb els seus mitjans davant les morbositats medievals del capitalisme. A la violència emprada pel feixisme, cal que la democràcia respongui amb la violència, i la democràcia no deixarà d'ésser democràcia per a posar-se a to amb la realitat.

El feixisme, un estat de força, no és sinó la posició revolucionària del capitalisme, i res més que una altra posició revolucionària no ha d'ésser-li oposada. La democràcia no deixa d'ésser-ho quan empra els mitjans de la revolució violenta.

No volem dir que el proletariat anglès, per exemple, hagi de llançar-se a una gesta revolucionària per tal d'obligar el seu Govern d'abandonar la posició absurda que té adoptada. El que volem dir és que, contra aquesta posició, el proletariat anglès hauria de modificar la seva, que és de prec, per a adoptar-ne una altra d'exigent.

Si no és així, si el proletariat internacional—tan interessat com l'espanyol que el feixisme no triomfi a Espanya—continua com fins ara, sense donar la nota aguda que cal, que no hi hagi dubtes: de Nyon, avui, com de Ginebra, d'ací a uns quants dies, no caldrà esperar-ne res més que els resultats obtinguts de la política de no intervenció.

De la democràcia, el feixisme només n'ataca la façana; el sistema econòmic-social representat per aquella, resta en peu. El que el feixisme vol sacrificar, és el proletariat, car és aquest el que empeny el procés de l'evolució social dels pobles vers noves formes de convivència incompatibles amb els privilegis insuportables del capitalisme.

Això hauria d'ésser un motiu de reflexió.

Aquest any l'homenatge als màrtirs del 1714 ha resultat més solemne perquè, a més a més d'assistir-hi les representacions de les entitats polítiques, hi han assistit també les organitzacions sindicals. El proletariat ca-

talà ha volgut associar-se també a l'homenatge.

Rafael de Casanova té esdevingut una figura simbòlica. El poble no solament rememora la gesta del Conseller en cap que va caure ferit a les

muralles de la ciutat, sinó també la de tots els catalans que van morir lluitant. El poble no oblidarà mai el nom dels qui lluiten per la llibertat. Ens basta, doncs, saber que els catalans d'aquella època van adoptar una actitud de rebella perquè ens associem a l'homenatge. El poble veurà sempre amb simpatia el goç dels rebells que lluiten per alçar ben alta la bandera de la llibertat. No podrà estar compenetrat amb l'esperit dels lluitadors, però n'admirarà el gest.

De bon matí ja hi havia molta gent entorn del monument al cim del qual hi ha l'estàtua del Conseller en cap Rafael de Casanova. La Comissió organitzadora de l'homenatge a les set del matí ja féu acte de presència, per tal de fer-se càrrec de les banderes que anaven arribant. Aquestes eren col·locades darrera el monument.

Aquest any tampoc no s'han admès flors. És de doldre que no se n'hagin admès, perquè al capdavant representa un estalvi molt petit. Les corones donaven un aspecte triomfal a l'acte commemoratiu.

Les representants de les entitats en lluir la bandera feien ofrena d'una quantitat destinada a les despeses de

(Segueix a la pàgina 3)

«Els recomanats seran destinats a una unitat de xoc», diu el general Pozas

Lleida, 11. — Al Quarter General ens han facilitat la següent nota:

Son moltes les cartes de recomanació que es dirigeixen al cap de l'Esercít de l'Est, demanant destina o combusions tendint a eludir el servei de les armes al front; i el general Pozas adverteix que deixarà sense contesta aquesta mena de peticions, i si s'hi insisteix, ordenarà que es publiquin a la Premsa perquè el poble sàpiga qui són els que emparen aquestes pretensions incompatibles amb els principis d'equitat que imperen amb la República.

Així mateix s'han cursat les ordres oportunes perquè tot recomanat sigui destinat immediatament a una unitat de xoc.

Els destins d'escrivents i ordenances es cobriran d'acord amb les normes establertes i vigents, que obliguen a haver estat un cert temps al front, a part de la preferència que per a ocupar aquestes càrrecs han de tenir els qui amb coneixements adequats porten molts mesos d'estada en campanya i els declarats útils per a serveis auxiliars.

NOMES EN L'ACCIO DE WU SUNG ELS JAPONESOS HAN TINGUT MES DE 2.000 BAIXES

El cap del Govern de Tòquio considera que la lluita no acabarà abans de l'any vinent

Tòquio, 11. — El president del Consell, príncep Konoze, ha rebut els periodistes i els ha fet importants manifestacions.

El "Premier" japonès ha dit que els últims esdeveniments registrats a la Xina li fan creure que la guerra no podrà finir abans d'acabar l'any actual. Per això el Japó es prepara per a una campanya d'hivern, la qual serà especialment dura als sectors del nord de la Xina.

Preguntat el príncep Konoze sobre la duració definitiva i eventuals repercussions del conflicte sino-japonès, ha contestat: "Per si passava quicòm de desagradable, el Japó es prepararà en tots els terrenys per afrontar les pitjors adversitats". — Cosmos.

BATALLO XINES FEMENI ATACS ACARNISSATS SENSE RESULTAT MOMENTANI

Tòquio, 11. — Segons informacions de l'Agència Domet, els fronts de llu-

ta de Xang-hai han fet llur aparició els combats femenins xinesos. Segons aquesta Agència, ha entrat en foc tot un batalló de 500 places integrat exclusivament per dones xineses. A 35 milles al sud de Tien-tsin es

lluita aferrissadament sense resultat positiu fins el moment de comunicar.

Ma Xang és atacat furiosament per les tropes japoneses, les quals ja es troben a dues milles de la ciutat.

(Segueix a la pàgina 2)

RELATIVITAT

— No, de tabac no n'hi havia més que quatre brins, però les herbes eren molt escolides.

— Ah! Essent així, era bo. Guardeu-me'n un paquet, si us plau.

DARRERES NOTICIES DE LA REUNIO INTERNACIONAL DE NYON

SEMBLA QUE EL DIA 20 QUEDARA ENLLESTIDA LA TASCA

(Vegeu la informació a la pàgina 3)

DARRERES NOTICIES DE LA REUNIO... El pla que preconitza Anglaterra en la Conferència, representa el «control» marítim del Comitè de Londres, però molt ampliat

(Ve de la primera pàgina)

Nyon (Suïssa), 11. — Fins a altes hores de la nit passada han estat treballant els tècnics i a primeres hores d'aquest matí han reprès llur tasca d'una forma veritablement febril. Atesa aquesta activitat, sembla que el dia 20 del present mes estarà editat el pla tècnic per tal de tallar radioradiament, des d'ara, tots els actes de pirateria que es venien registrant al Mediterrani. — Cosmos.

Nyon, 11. — Els periodistes han rebut una anticipació del que serà, a grans trets, el projecte que finalment serà aprovat per a garantir la seguretat al Mediterrani.

Es confirma, no cal dir-ho, que hoo procedirà a la creació de zones de seguretat a les quals podran acollir-se els vaixells de totes les nacionalitats.

Per a la vigilància del Mediterrani per les flotes internacionals, serà dividit en sectors oriental i occidental. La vigilància del primer serà confiada

als vaixells de guerra de la Unió Soviètica, Turquia i Grècia, mentre França, Anglaterra, Itàlia i Alemanya, o solament les primeres en el cas d'una negativa de les dues últimes, s'encarregaran de la vigilància al Mediterrani occidental. Com es veu, es tracta d'una considerable ampliació del sistema de control vigent fins que l'abandonaren Itàlia i Alemanya.

Per tal d'acabar amb els actes de pirateria s'adoptaran dues mesures: una per acabar amb els atacs mitjançant submarins, i una altra per a lluitar amb el que puguin cometre vaixells de superfície o aeroplans.

Es creu saber que el Comitè estudiarà en primer lloc el sistema per a establir la seguretat al Mediterrani occidental, i després passarà a estudiar les mesures a adoptar al Mediterrani oriental.

Respecte a l'ús de vaixells portadors de que s'ha parlat, s'ha de tenir en compte que el servei haurà de correr gairebé exclusivament a càrrec de l'esquadra anglesa, que dispo-

sa de set vaixells d'aquesta classe, i totalitzen 137.350 tones. França, sola, ment disposa de corcavions «Bearn», de 22.500 tones, que porta a bord 40 avions. Rússia, Grècia i Turquia no posseeixen vaixells portadors.

Quant a Itàlia, i per al cas que arribés a prendre part en la vigilància al Mediterrani, resulta interessant fer constar que sola posseeix un vaixell portadors capaç per a vint aparells, el «M'raglia», que sols desplaça 4.890 tones. — Cosmos.

PODEN ESSER CREGUTS ELS QUI TANTES VEGADES HAN MENTIT?

Nyon, 11.—Als passadissos de la Conferència a del Med terrani s'anticipa que, segons informacions de bon origen, Itàlia i Alemanya han manifestat oficialment que es troben disposades a executar els acords de la Conferència, mentre siguin purament tècnics i imparcials, sense afavorir cap de les dues parts que lluiten a Espanya. — Cosmos.

Ahí, a la Secció de Funcionaris Municipals del Sindicat de Distribució i Administració

Conferència de Joan Peiró

Davant d'una nodrida concurrència, el nostre company director va dissertar molt encertadament sobre el tema: "Missió dels militants en el si dels Sindicats". Després d'una acabada presentació del company que presidia, l'amic conferenciant entrà en matèria.

Entén que la missió dels militants consisteix a forjar-se una voluntat i un criteri, obrir-se les guines d'actuar segons les normes del bon sentit o del desig de fer bé les coses. Això—diu—, de per si, és prou per a deixar esgotat el tema.

No creu que la funció rectora, de superioritat, s'avingui amb la seva disposició temperamental. Però hom es veu precisat, de vegades, a abdicar a favor de les circumstàncies.

El militant mai no serà un simple cotitzant dintre el Sindicat, sinó un element de primer ordre que alimenta aquell amb la seva militància amb la paraula per a acreditar aquesta condició amb una actuació seriosa i responsable. Obligació del militant és procurar conèixer els objectius que precisa el Sindicat i fer-se amb la manera de procurar-los un èxit falaguer.

Si els resultats de l'accionament sindical alguna vegada apareixen esquitats, cal culpjar-ne, en la majoria de casos, la poca preparació, l'escassa consistència de l'element vital de l'organisme afectat. Cal, sobretot, corregir tal defecte, si es vol apurar tota l'eficàcia, tota la força que els Sindicats poden donar de si.

El militant conscient i equilibrat, el que sap mantenir la seva fermesa en totes les situacions, no ha d'ignorar el proverbi que expressa que "voler és poder", ni tampoc desconèixer que, en certes ocasions, volent i tot es fracassa.

Militar vol dir participar, cooperar en el regiment del Sindicat. Així, la responsabilitat en ell és més gran que en la resta d'afiliats. Militància és també sentit de coordinació, comprensió, intel·ligència. D'altra banda, i sense veure's privat dels drets naturals de tot associat, el militant no escapa a un grupat d'obligacions de les quals poc participen els considerats socis passius.

Ahí, el nostre deure era la lluita; però, avui, sense negligir aquesta, tenim precisió de preparar-nos intel·lectualment amb la finalitat d'enrobar-nos la nostra moral i assolir una capacitat que ens permeti de resoldre aquells problemes que els opositors eixeguts i el règim econòmic dels pobles sovint ens plantegen.

De vegades, per raons d'ordre peremptori i atès el volum o la poca lleugeresa de la massa associada, es fa precis que els militants resolguin amb promptitud certs assumptes no mancats de transcendència, que, si no són tractats amb tacte, es corre el risc de cometre una atzagaiada d'aquelles que enfonsen en el ridícul i en el descrèdit el Sindicat que la sofreix.

L'obra valable pot emergir d'un conjunt de voluntats afanyoses i compenetrades en un desig de superació que ens afegirà una suma de capacitat a la voluntat ja demostrada.

Intel·ligència, sentit de responsabilitat, i que les nostres accions siguin presidides per una seriositat, per una moralitat envejables. Sense aquests títols no pot aspirar-se a pervenir a la direcció d'un organisme sindical, i els qui es resisteixin a adquirir-los, millor farien de tornar al si de la massa.

L'acte fou clos enmig de l'entusiasme general de les companyes i companys que empenaven la sala.

Avui fa 223 anys

(Ve de la primera pàgina)

la guerra. Els particulars que desfilaven davant del monument feien també donatius, i hom es llurava una bandereta que col·locaven en uns cotxins que hi havia al peu del monument. En radiar-se un donatiu, era aplaudit el donant.

A mesura que avançava el matí, augmentaven els manifestants. De tots els carrers afludia una riuada de gent. Unmig de la multitud eren alguns, les banderetes, els cotxins de les quals produïen un efecte sorprenent. La desfilada s'anava fent inintermitent. Era tanta la gent, que els transmissos circulaven amb molta dificultat.

La primera bandera que arriba és la de l'Orde Graciano. De seguida s'arriben d'altres que són col·locades darrera el monument.

A dos quarts d'ore "l'speaker" es col·loca davant el micròfon i comença de llegir els donatius.

El més important és de 1.000 pesetes.

tes dels obrers de les Algües de Barcelona, on tenen un predomini els nostres companys de la C. N. T. En aquests moments, entorn del monument hi ha una gentada enorme.

Al peu del monument hi ha una corona que el president del Parlament de Catalunya, Joan Casanoves, ha col·locat a dos quarts de nou del matí.

Davant del monument desfila molta de gent que fa donatius.

Una comissió de l'Ajuntament de Badalona lliura 250 pesetes, i una altra de Gúria, 170.

Desfila un grup d'invàlids de l'Associació catalana d'invàlids, fundada l'any 1925, el qual lliura 290 pesetes.

Un ciutadà fa un donatiu i "l'speaker" fa constar que ha lliurat una moneda d'argent de cinc pesetes. Tant bé anuncia que els representants de les organitzacions de la C. N. T. es troben ja camí del monument i es col·loca una ovació.

A dos quarts d'ore del matí, els donatius arriben a 12.700 pesetes.

En penetrar dins del clos un voluntari de la guerra d'Àfrica, anomenat Ramon Rosé, es molt aplaudit. El venerable vell col·loca una bandereta al costat i aïça el puny enlaira.

A mitja arriben els manifestants de la C. N. T.-F. A. I. i són rebuts amb grans aplaudiments. Els qui porten banderetes penetren dins el clos per a col·locar-les darrera els monuments. Es veuen arribar centenars de banderetes. Els manifestants porten també pancartes, en la primera de les quals hi ha una llegenda que diu: "El proletariat fins a morir".

"l'speaker" anuncia que la Federació local de Sindicats Unics ha fet un donatiu de 1.000 pesetes, i 1.500 més el Comitè Regional.

Al davant dels manifestants hi van els nostres companys Garcia Oliver, Escobar, Donénc. Segurament n'hi van d'altres, però hi ha tanta de gent que és impossible veure'ls. "l'speaker" prega el públic que deixi el pas lliure perquè puguin passar els manifestants. Mentre desfilen els manifestants de la C. N. T., que formen una cortina inintermitent, són llegides diverses adhesions.

A un quart d'una, els donatius arriben a 18.000 pesetes.

Un estol de nenes de la Casa Bressol del carrer de Montcada, canta "Els Segadors" davant l'estatua del Conseller en cap Rafael de Casanova.

Es col·loca davant el monument una corona magnífica, de grans dimensions, del Govern de Catalunya.

Mentre segueixen desfilant per la via central, les entitats de la C. N. T., desfilen pel davant del monument diverses banderetes d'Estat Català. Es molt aplaudida una bandera catalana que porten diversos soldats cubans, alguns dels quals han estat ferits al front. Penetren al clos els diputats del Parlament Català i el Comitè Permanent de l'Esquerra republicana de Catalunya.

Es molt aplaudida una pancarta que diu: "Los presos antifascistas vengedores de Julio, rinden homenaje a los héroes del 1714".

"l'speaker" demana als pocs que es troben estacionats davant el monument, que facin cordó perquè puguin passar els manifestants. Penetra dins el clos una representació de l'Audiència, dels Tribunals Populars i d'Urgència i de la Direcció General Correccional, la qual lliura 19450 pesetes.

Són aplaudits els artistes que actuen als teatres de Barcelona controlats per la C. N. T., i que figuren a la manifestació.

El cap de policia, Burillo, i el delegat d'Ordre públic, Gómez, penetren dins el clos i al cap de pocs moments arriben les autoritats de Barcelona i de Catalunya, que són aplaudides. La Banda Municipal interpreta "Els Segadors".

A la una arriba el President, i la Banda torna a interpretar "Els Segadors". Acompanyen el President tots els consellers del Govern de Catalunya.

PARLAMENT DE L'ALCALDE

L'alcalde de la ciutat, Hilari Selvaçor, comença dient que en aquesta nit cal recordar els fets patriòtics que motiven l'homenatge.

Avui, tots els catalans, adiuuc els qui no són de la nostra raça, feten homenatge als caiguts del 1714. Un plaer retre homenatge a aquells catalans que desenoaven els seus furs i no s'ajupien a les exigències d'un rei de mala raça. Per això no pot mancar en aquest acte cap defensor de la llibertat.

Avui també lluitem contra els seculars rocnics. En poques hores venen a les nostres enemics i seguen envenyent-nos terres en ai.

Catalunya és noble i és terra de llibertat. És generosa, i com que té herois, compra i estima la llibertat.

Catalans! Reafirmem la nostra voluntat de viure lliurement. Defensem la raó i la justícia. Amb les armes al braç, eridem: Visca Catalunya lliure! (Aplaudiments.)

FURLA EL PRESIDENT

En la jornada commemorativa de la data 11 de Setembre, es congrega el nostre Poble per a retre homenatge a Rafael de Casanova, als nostres enemics són els qui han desencadenat la guerra, els qui persequen els patriotes catalans i la nostra llengua, obscuren les ordres de Mussolini. Els qui no respecten la llibertat dels pobles, no poden respectar la llibertat de cap mena.

Catalunya va perdre la llibertat, però va conservar intactes les seves característiques nacionals.

Es encanta de Catalunya no han pogut fer desaparèixer les nostres essències racials. La República ens ha tornat la llibertat.

Avui la discreció i el silenci s'imposen. Volem guanyar la guerra i la guanyarem. Este content de veure entorn del monument totes les forces antifascistes. Aquesta unió demostra que ningú no pot viure allunyat de l'esperit de Catalunya. Catalunya té l'ambició de fer l'enfort deista de la victòria. Volem aquest esforç perquè té el deure de fer-ho. Aquest acte demostra que conservem l'orgull ètnic i que sabem honorar els nostres herois.

La guerra es guanya al front i a la reraguarda. Hem de descobrir els feixistes emboscats que fan derroisme.

Stan alçat en armes contra la República, que ha estat massa benivolva amb ells.

En els primers moments els nostres enemics van restar silenciosos. Els vells cacs canviaren de postura. Volem la pau a la reraguarda, però hem de desfer-nos dels derrotistes i dels hipocrites. Procuren sembrar el descontent i la desconfiança i desorientar el nostre poble. Que vagin en compte els qui es troben a la reraguarda sense perill. Que vagin en compte els derrotistes, i que ho es facin il·lusió, perquè no tornaran mes ni ells ni llurs castes.

Aneu en compte, perquè no podem tolerar res que s'assembli al passat. L'any vinent l'hem de commemorar en una nova exaltació de Catalunya.

Amunt, catalans i la República! En acabar el President de pronunciar el seu parlament, la banda interpreta "Els Segadors". (Aplaudiments.)

LA BARALLA "IDIOMATICA"

Hens-nos ara col·locats de bell nou davant d'un fet tan absurd com positiu. Per bé que els interessos morals i econòmics dels pobles surin tothora per damunt de la toteria humana, es veu que les petites han d'absorbir, valguis que no, part de la nostra existència.

Al nostre entendre, tan llavors de rosa van els qui diuen: «Haga usted el favor de hablar como las personas con els qui expresan, en totes les ocasions que poden: «Eeu el favor de no parlar com els gossos». Uns i altres, per més que facin, és probable que mai no puguin superar aquell esperit de gorrades que tant plau i encoratjava els de la Sala de Dalí i els de la Sala de Bais.

Passant el temps, hem presentent com el catalanista rabios escritista cartes amb emociunada prosa castellana, esperant, d'altre dalt, la confirmació d'un afer que pla podria emplenar-li les botzines d'una mena de paperots per a la possessió dels quals desfilava, a desgrat que llur redacció fos també castellana. «I que direm del castellanista despatit que s'afipa de botzina catalana i no para de trencar plinyes darrera les xamones públiques de la «nostra terra»?

Passaríem una estona ben divertida si ara ens ocupéssim de les viles pretensions i de les típiques portaires dels patriotes d'estar per casa. Però, i els nostres, que en cometen de toteries els nostres? «No són les orelles que ens són pròpies les que van air aquella incomprensible exclamació de «Se habla castellano o no vanos»?

Convindria que alguns dels homes afectes al nostre moviment estudiessin bé el significat de la paraula «respecte» i procuressin ficar-se en lectures tan higièniques que els fessin l'efecte d'un bany d'universalitat.

Es així com podrien evitar-se ridicleueses a Festil de la que lamentem.

K.

Es lluita a Fuendetodos i a Fuentes de Ebro

Fuendetodos, 11. — Prosegueix la lluita als sectors d'aquest front, en particular vers Sierra Gorda, on l'artilleria feial intensifica la seva tasca

per a desfer concentracions i parapets facciosos. La infanteria republicana també s'ha portat valentament; ha refusat atacs de l'enemic i ha atacat, al seu torn, amb el braó que és característic en l'Exèrcit Popular. — Febus.

SEGUEIX LA MANIFESTACIO

L'speakers anuncia al públic que es donen per acabats els actes oficials i que seguran desfilant els manifestants fins a les vuit del vespre.

La desfilada dels manifestants de la C. N. T. ha durat una hora i mitja.

Els donatius recaptats fins aquesta hora passen de 25.000 pesetes. Mentre desfilen els manifestants la Banda Municipal interpreta diverses composicions d'autors catalans.

Es aplaudida amb gran entusiasme una pancarta en la qual hi ha el letrat de Durall.

Seguidament desfila la força pública.

Darrera segueixen les entitats d'esquerra, les Joventuts Socialistes, la U. G. T. i el Partit Socialista Unificat de Catalunya.

A dos quarts de tres, el President, els consellers i l'alcalde es retiren de la tribuna, des de la qual presenciaven la desfilada.

DESMORALITZACIO

Bujaroz, 11. — Als sectors propers a l'Ebre s'han registrat intensos combats d'artilleria, particularment a Fuentes de Ebro, on les nostres bateries han disparat amb gran intensitat.

A Monte Calvario, foc de fuselleria i metralladora, per ambdues parts, sense que nosaltres hàgim hagut de lamentar baixes.

Un soldat arribat del camp enemic ha dit que entre els feixistes regta la demoralització, de resultes dels últims combats, en els quals els facciosos sofriren grans pèrdues en homes i material. Aquesta demoralització sembla que preocupa molt els caps rebels, els quals diuen ordres severíssims, amb les quals pretenen imposar-se a la tropa. — Febus.

PARLEM DE LES COINCIDENCIES PROFIToses

Per esquerres que semblen, els anarcosindicalistes som capaços d'entendre no amo la gent de la vorera d'enlla quan aquella és guiada per la bona fe. D'intransigència, ja més d'un any que demostrem no posseir-ne, per tal com hem renunciat a sentiments carissims el manteniment dels quals hauria pogut significar un entrabanc per al desenllaç favorable de la guerra.

Si som així de comprensius, si, malgrat les intervencions topades amb els sectors dignos-ne abans, mantenim ben alt el desig de congregar amb els qui no sabem comprendre'ns o no poden estimar com correspon la nostra sincera participació en el moviment antifeixista, a úngu no hauria d'estranyar que les coincidències expressives, sense fer-nos perdre dignitat, ens afalaguin i ens encoratgin, perquè elles ens permeten d'albirar, per segona vegada, la possibilitat d'entrar en una vivència, silenciosa si es vol i ofensa de protocol i moixigangues, p-rò òlla famatosa d'un sentiment que, ni que no vulguem, ens agermanat: guanyar la guerra.

Consideracions d'aquesta naturalesa surten de nosaltres quan repassem lectures, que signarem tot seguit, per be que apareguin inserides en la Promesa que troba gust a combatre'ns. Ens complau, per exemple, que el criteri justicier i saludable adés manifestat per un Voldiella sigui secundat pels òrgans del seu partit i també que el primeríssim portavoc de l'Esquerra, preocupat pel sanejament de la nostra retargada, s'expressi amb una retitud, amb una justesa que fa bo de veure... majorment després de les coses tristes ocorregudes entre nosaltres.

Precisament l'actuació confederal, d'ençà que dura la guerra, s'ha preocupat enormement de la desintenció d'aquesta retargada que tant maldecaps dona per mor de les intoleràncies i de les manies més o menys legalistes que, pràcticament, no han fet altra cosa que restar entusiasmes i impedir actuacions beneficioses per a la causa antifeixista.

Si ja del primer moment tots els sectors, indistintament, ens haguéssim preocupat més d'anall'zar adhesions, que no d'escampar el major nombre possible de carnets, ens hauria estat fàcil de barrar el pas a les coses vergonyoses que suars han passat impunentment per davant dels nostres ulls, estòpidament sorpresos. No fa neua de presentenciar com els familiars de no importa quins reaccionaris s'atreveixen a denunciar subjectes revolucionaris en ple domini dels oròlogis? No fa enrogie el nostre constatar com desertia el jovent faccios amb una patent d'antifeixisme a la butxaca? No fa vergonya considerar de la manera que ens decorem els uns als altres amb l'esperança de conquistar una supremacia que, en última instància, ens disputaria Franco, no diguem si amb probabilitats de vèncer el més engallat de nosaltres?

Per esquerres que som consideri, els anarcosindicalistes sabem entendre les coses. Cal que els altres sectors que ens acompanyen en la lluita contra els facciosos sàpiguen comprendre'ns i no vulguin, en cap més ocasió, abusar de la nostra sinceritat. Que de gelosos del que és nostre, prou podem ésser-ho; però, de curts de vista, no tant com alguns es creuen.

Que es comportin com cal els altres, que per nosaltres, no mancarà la cordialitat ni es perdrà la guerra.

JOAN DEL PI

EL MEU HOMENATGE A RAFAEL DE CASANOVA

Catalunya s'ha manifestat avui (una vegada més després de dos segles) a favor de l'esperit de llibertat que és racial a tot català.

Jo, poc amic de les multituds i enemic de les parades i del desenrè de les manifestacions espectaculars, no he anat a rebre les empenes i a exordiar-me amb crits davant l'estàtua lançada de Rafael de Casanova.

El meu homenatge és més fervent encara que el del qui fervent sia i hagi rebut aquest matí moltes estalionsades. El meu homenatge és únicament per Catalunya.

Per Catalunya, el meu Poble, que, de segles ençà, ha demostrat, lluitant moralment i materialment, fins a morir, les seves ansies d'alliberació i el seu propi instint de llibertat. Jo no puc emmarcar-me d'un individu, i encara menys de la brillantor, falas o no, d'un personatge més o menys lluent. El que a mi m'emamora de bo de bo és Catalunya a través de la seva lluita secular contra tota opressió i que fa vives, en el seu propi si, totes les doctrines i teories emancipadores: aquesta Catalunya que lluita, perquè és circumstància innata en tot català, per una moral anàrquica i una llibertat política social de redempció i alliberació de tota superioritat i esclavatge contra l'individu i dignitat col·lectiva.

La guerra de Successió no va pas fer-se per tal de guanyar el tron d'Espanya per a un rei o un altre. Els noms de Felip de Borbó i de Carles d'Àustria no compten per a res. Cal tenir-ho ben present. Fel que es maldava per a imposar la teologia que cada un d'aquells reis representava. Catalunya, secular terra de llibertat, propugnava per Carles d'Àustria, que semblava oferir més garantia per als seus sentiments liberals, que avui han ardevingut magníficament lliurats en la natural evolució del temps i de les coses; i Castella i la resta d'Espanya lluitaven per Felip V, el dèspota, el net d'aquell limitat rei de França que es deia Lluís XIV i que sovint repetia, amb el cap saculat per l'esperança i estarrufada per rucos postures: "L'Estat sóc jo!". Eren, doncs, dues ideologies, dues monarquies: la reaccionària i dèspota, i la liberal i revolucionària, que estaven en pugna i no pas simplement els nimots de palla de dos reis. Els cadells d'aquella època, i suars els de la nostra, ho han volgut donar a entendre en el sentit reial. La ruqueria dels cadells, té terranyines històriques i seculars.

Cecce que Rafael de Casanova (malgrat que els esdeveniments de la seva vida ens fan sospitar el caire pitjor) lluitava per una ideologia i no pas per un rei. I la gesta heroica de Barcelona assetjada per les tropes franceses, i aquell penó de Santa Eulàlia redreçant-se dalt les muralles empujant per Rafael de Casanova, tot i que els jesuïtes n'hagin volgut capturar el sentit, eren les quatre barres que flamejaven damunt del cel d'un blasó: "Estat sóc jo".

Cecce que Rafael de Casanova (malgrat que els esdeveniments de la seva vida ens fan sospitar el caire pitjor) lluitava per una ideologia i no pas per un rei. I la gesta heroica de Barcelona assetjada per les tropes franceses, i aquell penó de Santa Eulàlia redreçant-se dalt les muralles empujant per Rafael de Casanova, tot i que els jesuïtes n'hagin volgut capturar el sentit, eren les quatre barres que flamejaven damunt del cel d'un blasó: "Estat sóc jo".

he insinuat adés, lliures abrandat per aquell ideal de llibertat pura, encara que el posat colpidor de la seva sàtira ens ho demostrà. Rafael de Casanova fou ferit dalt de la muralla empujant l'estendard de Catalunya i va caure en els braços dels seus soldats. Barcelona, però, va rendir-se i Rafael de Casanova es va guarir de la ferida; i mentre el putrefacte Felip V, net del dèspota i cap calent de grandeeses Lluís XIV, es feia l'amo d'Espanya, ell es retirava a la seva vila nadina de Sant Boi a fer una vida patriarcal, allunyat de tota activitat política. Allí morí de vellesa, i allí dorm eternament dins la sepultura de l'església parroquial. Casanova ardevingué per raons polítiques. L'heroi d'aquesta llibertat que Catalunya ansia i que, per tal d'aconseguir-la, prengué com a pretext les rivalitats de dos reis; però... malgrat que la història escrita de vegades pels cretins falsegi la veritat, com recordava Serra Pàmies en la conversa que fa pocs dies vaig publicar: "Carrasclet, tarragoní de les altes serralades, durant més de cinc anys, seguit de catalans autèntics, de la pagesia catalana, pastors i muntanyencs, defensava la llibertat emparant els oprimits contra els "cadells" del primer Borbó"; mentre Rafael de Casanova feia una vida patriarcal a la vila de Sant Boi, aquest era l'únic crit de llibertat i l'única flama d'amor a la Catalunya esclavitzada que s'encenia, com ara, amb esplendor d'emancipació i lluita de classes perdurable.

Sense reserves va el meu homenatge, que obereix aquesta repetida consigna (atut més saba que altres vegades) de "Catalunya!", per fer acte de presència entre aquest Poble que ha lluitat, lluita i lluitarà per atansar-se a la llibertat que nua en el temperament lliurat de tots els catalans, i en el dels no catalans de mixença que han tastat la saó de la nostra terra i s'han assimilat la nostra il·lusinocràcia i ja són d'ací tant com nosaltres mateixos, i per això mateix, som tots uns a defensar l'emancipació dels pobles esclaus.

Black Gipsy

Sindicat de la Indústria Siderometal·lúrgica

A TOTS ELS METALLURGICS DE LA BARRIADA DEL POBLE NOU

Sou convocats al míting d'orientació sindical, que se celebrarà dilluns vinent, dia 13, a dos quarts de set del vespre, a la sala d'actes del nou local de la barriada, Wad-Ras, 126.

Hi prendran part els següents oradors: Vicenç Ferrer, que presidirà, Enric Oicina i Josep Pérez Rubió.

Degut a la importància dels temes que s'hi tractaran, esperem que hi assistiran tots els metallúrgics.

LA JUNTA

EN MEMORIA D'UN HEROI DE LA GRAN CUERRA

Avui s'inaugura a Bèlgica un monument commemoratiu del vol pòstum de Georges Guynemer

En ocasió del XX aniversari de la desaparició de l'as de l'aviació francesa de guerra, Guynemer, femeride que s'escau en el dia 11 de setembre, per a nosaltres també dia assenyalat, França ha fet aixecar un monument commemoratiu, a Malo-les-Bains, en terres belgues, d'on cixi per al seu darrer vol el dissortat aviador-heroi.

Del camp d'aviació — un camp d'ocasió, com tanta i tanta les necessitats de la guerra fan sorgir dels rostolls o dels prat — instal·lat a la sudita localitat, s'aixecava el "Vieux Charles", conduït per l'excelsion Guynemer, per aconseguir la seva 54 victòria aèria, i caure al seu torn. Hom mai no ha sabut on ni de quina manera. Res més no s'ha sabut de la rellevant i única

figura de l'Aviació francesa, durant la gran contesa internacional del 1914.

Tot el que hom ha pogut saber del darrer vol de Guynemer fou que el capità-aviador entaulà combat amb uns avions alemanys, dels quals en va abatre un tot seguit, el qual caigué prop de la localitat belga de Poicappelle, ocupada pels alemanys, on els avions d'heroi belgues, un cop fora els exercits del kaiser, tingueren cura d'aixecar un monument en recordança de l'heroi legendari.

El monument que avui s'inaugura representa el "Vieux Charles" en aixecar el vol, del qual no havia de tornar mai més, l'11 de setembre del 1917. Honor als herois com Guynemer!

PARTIT DE FUTBOL MATINAL

Com sigui que hom fixà l'encontre dels equips Europa-Martínez, per a demà a la tarda, al camp de la carretera de Sarrà, el matx amistós que l'equip titular del camp de Can Rabia ha de disputar amb el Santboià, tindrà lloc al matí.

REUNIO GENERAL DE SOCIS DE L'EUROPA

Per a demà, a les deu del matí, han estat convocats els socis del "Club Deportivo Europa", per tal de celebrar una Assembla.

La reunió es celebrarà al carrer de Maspons, 6 i 8, estatge del "Centre de Gremis".

Figura a l'ordre del dia l'elecció de carrers per a la Directiva.

Durant la reunió, hom discutirà el cas, ben enutjós, del veredict del Comité de Competició, pel qual s'anulla el partit Martínez-Europa — que de-

mà es repeteix en camp neutral — del Torneig d'ascens al Grup A.

PROVES-CONCURS DE NATACIO AJORNADES

Per tal de donar lloc a unes reparacions a la piscina municipal del Parc de Montjuïc, han estat ajornades les proves que comporta el concurs iniciat per la Federació Catalana de Natació Amateur.

La reunió que havia de celebrar-se demà, diumenge, ha estat ajornada per al dia 19 del present mes.

CANARDO I BERRENERO PREMEN PART EN EL GRAN PREMI DE LES NACIONS

En la gran manifestació ciclista organitzada per "Paris-Soir", i que demà serà disputada, hi prendran part 26 corredors: 13 francesos i 13 estrangers. Entre aquests figuren els espanyols Canardo i Berrendero.

Tòkió insisteix a organitzar els Jocs del 1940

Havem dit en aquestes planes, basant-nos en notícies de la màxima solvència, que davant les dificultats que travessava el apò, havia estat declinat oficialment l'encàrrec que li havia confiat el C. I. O. d'organitzar els Jocs Olímpics corresponents a l'any 1940.

La notícia, confirmada per l'Ambaixada nipona a París, per bé que no havia pres estat oficial, es podia considerar com un fet consumat.

En vint-i-quatre hores les coses han canviat radicalment. Així "gut" les manifestacions fetes pel secretari del Comité Olímpic japonès, qui ha dit que la ciutat de Tòkió de cap te les maneres, i per qualsevol raó que sigui, no abandonarà els treballs preparatoris, ja encetats, de la reunió olímpica de l'any 1940.

Ha afegit que feia aquestes manifestacions després d'un minucios canvi d'impressions tingut amb diverses personalitats de la política, d'evident influència.

Per la seva banda, el president del Consell Municipal de Tòkió, Ainos Matsunaga, ha dit que el Govern estava d'acord amb tal manera de sentir.

L'alcalde de l'esmentada capital, Kobashi, ha desmentit rotundament el que s'havia dit, que ha qualificat de rumors estúpids. Es totalment inadmissible creure que Tòkió pugui abandonar l'organització dels Jocs del 1940. Sabem el que ens ha costat d'obtenir-los i no abandonarem pas el nostre dret.

Tan segura es donava la declinació de l'encàrrec d'organitzar els Jocs al Japó, que el ministre d'Estat de Finlàndia, Kekkonen, ha fet unes manifestacions públiques referent a la possibilitat que Tòkió fos substituït per Heisingfors.

El ministre ha fet saber que Finlàndia es veuria molt honorada de rebre l'encàrrec de l'organització dels vint-i-tres Jocs Olímpics, tasea feisuga, la qual des del moment acceptava amb la sola condició — per tal de fer les coses com cal i prevenir en el pressupost de l'Estat les partides i consignacions precises — que fos comunicada la notícia oficial a Finlàndia com més aviat millor.

Com s'acabarà aquest batibull? No ens trobariem davant un "trop de séle" per part de certes personalitats olímpiques europees?

O bé no podria ésser la notícia un "balon d'essai", llançat per algú que mai no s'ha pogut avenir de la designació de la capital nipona per a la competició olímpica propera?

"Lo que fuere, sonará", com diu l'aforisme castellà.

PASSAVOLANT

Acords del Comitè Nacional de la C. N. T.

València, 11. — S'ha reunit el Comitè Nacional de la C. N. T.

En primer lloc fou aprovada la gestió dels companys Sanchez i Lopez, en el Ple Regional de Camperola de Lievart. Els companys Baez i Cardona informaren, al seu torn, de les deliberacions del Ple Nacional de l'Aigua, Gas i Electricitat, i s'acorda fer pública la simpatia del Comitè Nacional per la magnífica tasca constructiva realitzada per la Federació de l'Indústria, i els seus estudis realitzats a benefici de l'Economia nacional. També informen de llur gestió els delegats al Comitè Nacional d'Enllaç.

Hom llegí un escrit de la Delegació del Comitè Nacional, que es troba a Aragó, en el qual es fa constar l'existència de gran quantitat de preses governatives i la lentitud amb què actuen els jutges. Es realitzen les gestions oportunes per a esmenar aquestes injustícies. Es va decidir convocar a una reunió el C. N. T.

Indústria del Transport i Comunicacions, per tal de coordinar la propaganda, amb vistes a la celebració del Congrés anual.

Alfred Miguel fou designat perquè representi la C. N. T. en la Comissió encarregada de realitzar els treballs preparatoris per a celebrar l'aniversari de la U. R. S. S. Finalment, el company Manuel Lopez fou designat perquè acudeixi al Ple Regional del Centre, que se celebrarà el dia 12 del corrent. — Febus.

L'Exèrcit Popular espanyol posseeix la millor moral — escriu l'òrgan de l'Exèrcit roig soviètic

Moscou, 11. — «Krasnaya Zvezda», òrgan de l'Exèrcit roig, analitzant a situació dels fronts espanyols, escriu: «Les tropes republicanes a desgrat de la pèrdua de Santander, no presenten cap indic de desmoralització, sinó al contrari, amb llurs maneres i actituds, són més heroiques i més decidides que mai». — Tel-

Informació orgànica

SINDICATS

SINDICAT DE LES INDÚSTRIES ALIMENTOSES

Secció Distribució. Els delegats afiliats als quals fou recollida la credencial... Federació d'Avicultors de Catalunya

SINDICAT ÚNIC DE LA INDÚSTRIA FABRIL, TEXTIL, VESTIR I ANEX

Actualment posat al reconeixement de tots els militants inscrits a la Borsa de Treball... Federació Regional de les Indústries del Paper i Arts

FEDERACIÓ REGIONAL DE LES INDÚSTRIES DEL PAPER I ARTS

Comuniquem a tots les cases col·lectives de les Indústries del Paper i Arts... Federació Nacional de la Indústria Fabril, Textil, Vestir i Anex

FEDERACIÓ NACIONAL DE LA INDÚSTRIA FABRIL, TEXTIL, VESTIR I ANEX

Constituída la Federació Regional de la Indústria Fabril, Textil, Vestir i Anex de Catalunya... Confederació Nacional de les Indústries Químiques

SINDICAT DE LES INDÚSTRIES QUÍMIQUES

El divendres a les cinc de la tarda, s'obrirà el nostre setge social... Conferències a Barcelona

ACTIVITAT ESPECÍFICA

AVIS A DIVERSES JOVENTUTS LLIBERTÀRIES

Les Joventuts Llibertàries de Servits Públics, Joventuts "Les Insperances" i "Generació Consciente"...

ACTES A LA REGIÓ

Dijumenge, 12

A GIRONELLA: Al matí excursió col·lectiva a la vespa de Can Liop... A CANET DE MAR: A la tarda, inauguració d'una Escola de Militants...

CONFERÈNCIES A BARCELONA

AGRUPACIÓ ANARQUISTA "ELS D'AVUI I ELS D'AVANT"

El divendres a les cinc de la tarda, s'obrirà el nostre setge social... SINDICAT DE LES INDÚSTRIES QUÍMIQUES

SINDICAT DE LES INDÚSTRIES QUÍMIQUES

El divendres a les cinc de la tarda, s'obrirà el nostre setge social... Convocatòria a tots els Sindicats Fabrilers de la regió

PANCRUDO ES NOSTRE Malgrat els accentuats atacs feixistes, les nostres forces del Nord lluiten amb l'energia de sempre

EXERCIT DE TERRA

Cataluña. — S'han procedit, en moltes zones, a les evadides.

Sud. — L'artilleria rebuda ha disparat des de Chaparral sobre els focs avançats de la posició Los Arenales... Exercit de Terra

CONFERÈNCIES A BARCELONA

AGRUPACIÓ ANARQUISTA "ELS D'AVUI I ELS D'AVANT"

El divendres a les cinc de la tarda, s'obrirà el nostre setge social... Convocatòria a tots els Sindicats Fabrilers de la regió

SINDICAT DE LES INDÚSTRIES QUÍMIQUES

El divendres a les cinc de la tarda, s'obrirà el nostre setge social... Els camions de proveïments i d'indústria tindran temps fins el dia 15 per a gestionar el permís especial

SINDICAT DE LES INDÚSTRIES QUÍMIQUES

El divendres a les cinc de la tarda, s'obrirà el nostre setge social... Aliança de la Joventut Revolucionària

EXERCIT DE TERRA

Cataluña. — S'han procedit, en moltes zones, a les evadides.

Sud. — L'artilleria rebuda ha disparat des de Chaparral sobre els focs avançats de la posició Los Arenales... Federació Local de Grups Anarquistes de Barcelona

CONFERÈNCIES A BARCELONA

AGRUPACIÓ ANARQUISTA "ELS D'AVUI I ELS D'AVANT"

El divendres a les cinc de la tarda, s'obrirà el nostre setge social... Aliança de la Joventut Revolucionària

SINDICAT DE LES INDÚSTRIES QUÍMIQUES

El divendres a les cinc de la tarda, s'obrirà el nostre setge social... Aliança de la Joventut Revolucionària

SINDICAT DE LES INDÚSTRIES QUÍMIQUES

El divendres a les cinc de la tarda, s'obrirà el nostre setge social... Aliança de la Joventut Revolucionària

EXERCIT DE TERRA

Cataluña. — S'han procedit, en moltes zones, a les evadides.

Sud. — L'artilleria rebuda ha disparat des de Chaparral sobre els focs avançats de la posició Los Arenales... Aliança de la Joventut Revolucionària

CONFERÈNCIES A BARCELONA

AGRUPACIÓ ANARQUISTA "ELS D'AVUI I ELS D'AVANT"

El divendres a les cinc de la tarda, s'obrirà el nostre setge social... Aliança de la Joventut Revolucionària

SINDICAT DE LES INDÚSTRIES QUÍMIQUES

El divendres a les cinc de la tarda, s'obrirà el nostre setge social... Aliança de la Joventut Revolucionària

SINDICAT DE LES INDÚSTRIES QUÍMIQUES

El divendres a les cinc de la tarda, s'obrirà el nostre setge social... Aliança de la Joventut Revolucionària

Cartellera d'Espectacles

el Cinema

SETMANA DEL 8 AL 12 DE SETEMBRE

EXCELSIOR. — Una èpica inoportuna. La juventut del maig. Dibuix color. FATHÉ PALACE. — El gran impostor. Mare carnívora. Los amores de Soledad. Ómnibus Dibuixos. CONDAL. — La cançó del diable. Lo que es destino. No al viatge Kentucky. Dibuixos. AMERICA I FOC NOU. — Cogido en la trampa. Snag-hal. El héroe es rinda. XILE. — Monte eróico. Bajo órdenes escurtas. Hoguera en la noche. IRIS PARK. — El alma del bandoneón. Su primera esposa. Fiv de arabal. DIBUXO. — Diego Corrientes. Hoguera en la noche. Justicia divina. DIORAMA I ROYAL. — Hoguera en la noche. Ocho en la trampa. Así viene el norte. Ocho en la noche. GINEMAR. — Tempestad al amanecer. Así la del remolador. MIRA. — En los tiempos del rala. Divorcio en la familia. La mazas del vampiro. BARCELONA. — Donde la ley no existe. La mazera de carne. Cinecena. SMART. — La Venue negra. No juegues con el amor. Berrito bajo. LAETANA. — Su primera esposa. Solo ella le sabe. Los cucleros en su vida. Efectiva. METROPOL. — Juventud triunfante. A toda velocidad. Madre del mundo. VICTORIA. — La material. Inferno en vida. A mi me gusta así. Dibuixos. JETUAN I NUBIA. — Diego Corrientes. Una cança de provincia. Salud a las mujeres. POMPEYA. — El misterio de Edwin. Druod. Tres amores. Una doncella en el lago. Dibuixos. MISTRAL. — Paz en la tierra. Dios de la noche. Mito. Mito. ODON. — La vida futura. La ley del más fuerte. La barra mendocina. Dibuixos. REPORTAJE. — A través del mundo. Reportaje. El grupo de la fiera. Así soy yo. Adonde se fuga. Fugamos de la ciudad. Dibuixos. España al día número 21. CATALUNYA. — Alma de gauchó. Cortes de fevra. Cinecena. FANTASIA. — E. Ansel de als unieñias. Dibuix color. Mirinos su tierra. ASTORIA I MARYLAND. — El instancas va al Oeste. Dibuixos. Curiosidades mundiales. Anuncio prensa mendocina. ABCARG. — Marea de Java. Dibuixos. FOMENT MARTINEC. — Tarda de lluvia. Hoguera en la noche. Ocho en su diablito. CINEMA ALIANC. — El ángel de las tinieblas. Berrito bajo. Cavallito. MARINA I THOMP. — Entre el amor y la muerte. El billete premiado. La sombra de la duda. WALKIRIA. — El tren de las 8.45. El hijo del misionero. Dehile de primavera. BOHEMIA I PADRO. — Bono del rancho. Candidata a millonaria. Princesa por un mes. BOGÓ I PRINCIPAL. — Entre esposas y secretarias. El acusado misterioso. Cinecena. Lás de familia. APHAU I BROADWAY. — Candidata a millonaria. Paz en la guerra. Noche en venta. Dibuixos. MISTRAL I BAILEN. — Deber y distinción. La vida comienza a los cuarenta. El instante. Cinecena. Alfombras. NEW YORK. — Mi ex mujer y yo. El asesino invisible. Dibuixos. Cinecena. AVENIDA I KURBAAL. — El fantasma en el Oeste. Una noche en el Cairo. La ciudad del oro. SPLENDID. — Tempestad al amanecer. Su primera esposa. Dibuixos. Cinecena. PUEBLO-CINEMA. — Reportaje. El caballo de don Cholo. Pajaros azules. Casados furivos. Waterloo de Loois. Ómnibus. España al día. FEMINA. — Furia. Reportaje. Dibuixos color. COLISEUM. — Mito. Cinecena. Cinecena. Reportaje. Dibuixos.

el teatro

FUNCIONS PER A AVUI, NI, A LES 10, I DEMÀ, TARDÀ, A LES 4.30, I NI, A LES 10.

FRANCESC FERRER. — La ciudad en el espacio. Alhambra. Dibuixos. Documental. AMENES. — El pequeño ied. Vivir para sentir. Bajo órdenes secretas. Documental. PARIS I VOLGA. — Un minuto de silencio. Hombres de infierno. Charlie Chan en el circo. ATLANTIC I SAVOY. — La pesca del salmon. Deportes raros. Baronesa mundialis. Dibuixos. España al día. CAPITOL. — Aurora de esperanza. Athos. Los. Frente y retaguardia. ESPAÑA. — Rebeldía a bordo. Su señoría se divierte. Cinecena. Dibuixos. SELECT. — Juventudes rivales. El niño perdido. Fascinación. Documental. EDEN. — De la carta al fuego. La torera del amor. En el viejo Kentucky. TALLA I BOHEME. — Ans Karolina. Su la estratègia. La vida nocturna. Cinecena. GOYA. — Entre el amor y el deseo. El héroe público. Nido de águilas. RAMBLES. — El amor gitano. El pequeño ied. Reportaje. Cuando una mujer quiere. MONUMENTAL. — Caballero. Catalina. El secreto del castillo. FURGOLI I TRIANON. — Hombre o ración. El retorno de Raffles. La mentida de la gloria. Un viaje.

Convocatòria a tots els Sindicats Fabrilers de la regió

Per la present sou convocats al 12o Regional de Sindicats de la Indústria Fabril, Textil, Vestir i Anexos, que se celebrará a la casa C. N. T.-P. A. I. Via Durruti, 32-34, primer pis, el dia 16, a les deu del matí, per a discutir i aprovar les bases de caràcter general que han d'entrar en vigor el dia 20 d'aquest mes.

Esperem que us fareu càrrec de com aquests el temps i posareu el màxim interès a aportar solucions que puguin beneficiar la gran família Fabril. Donada l'enorme transcendència dels assumptes tractats, creiem que sabreu enfocar-los des d'un punt de vista regional i no deixareu que prevalgui l'espirit localista, puix que cal tenir en compte que són eines bases de caràcter general, i sacrificarem interessos dels uns per afavorir a d'altres. Essent, com és, criteri de la nostra estimada Confederació Nacional del Treball, crear la gran família obrera, i creient seguir els seus postulats amb la millor intenció i recol·lir les aspiracions dels treballadors de la nostra indústria, reflectides en diverses Assemblees i Plens Comarcales i Regionals d'anar com més aviat millor a la constitució dels Consells Generals de la Indústria, creiem que el principal camí a seguir és el que s'ha començat, puix que d'aquesta manera s'eliminarà d'un cop tota mena de competencies que, a la fi de comptes, si a algú pot beneficiar, no és precisament als treballadors.

Confiam que hi assistireu totes les delegacions, amb la màxima puntualitat, en salut fraternalment.

Per la Federació Regional EL SECRETARI

Nota. — Esperem que tots els Sindicats es donaran per absents i acudirán sense cap més invitació.

Els camions de proveïments i d'indústria tindran temps fins el dia 15 per a gestionar el permís especial

La Direcció General del Transport de la Generalitat de Catalunya, per tal de donar facilitats al públic i no entorpir la bona marxa dels serveis de proveïments i de les indústries, ha acordat que puguin circular lliurement els camions, sempre que estiguin en possessió de la documentació oficial, fins el proper dia 15. A partir d'aquesta data, els que no tinguin el permís especial que exigeix l'Ordre del conseller d'Economia, del dia 7 del corrent, seran retirats de la circulació, sense cap més mirament.

Aquesta disposició és adoptada per tal que els serveis de proveïments, en especial, no restin aturats per manca del permís especial, en atenció que s'encauen les dues festes seguides d'avui, 11 de setembre, i demà, diumenge.

Barcelona, 11 de setembre del 1937.

Secretariat de relacions de refugiats confederals del Nord a Catalunya

Es prega a tota la companyia ometistes evacuat del Nord que es trobin a Barcelona, i a tota els qui puguin personal-se en aquesta capital, que de deu a onze del matí de demà, diumenge, passin per la Casa C.N.T.-P. A. I., per a posar-los al corrent d'un assumpte importantíssim.

ES VOL SABER ON ES TROBEN

Josep Rodríguez García, pregunta per ella el seu espòs Manuel Gregorio Nistal, Coa Divisionari Intendencia Militar, Tocant al Parc Zoològic, setena companyia, Barcelona.

Carme Núñez Prex, ávia del nen Enric Villamir Rodríguez, que es troba sol a Vich (França), avança urgent al carrer d'Aribau, 17, segon, segona, Estrella Rodríguez Núñez.

Francisca Alonso, desitja començar on es troba la seva filla Pilar Sals i els seus germans Rosa i Faustí, que sortiren de Ribadesella, Menéndez Pelayo, G. tercer, segona, Barcelona.

Pascual Harcia, desitja saber on es troba la seva esposa Maria Laburg i la seva filla Lluïsa. Escudellers, 61, pral, Barcelona.

Federació Local de Grups Anarquistes de Barcelona

AVIS ALS DELEGATS DELS GRUPS

Com més aviat millor passaran per la Federació Local tots els delegats dels Grups a recollir diverses circulars del Comitè Regional i Comitè Peninsular, respectivament.

Per les qüestions que es plantejen en les dites circulars, és precís que estiguen en poder dels Grups rapidament.

Aliança de la Joventut Revolucionària

Programa d'actes de conjunt que celebraran demà, diumenge, dia 12:

CASPE. Presidència: JJ. LL. Oradors: Josep Anta, J. S.; Llorenç Illig, J. LL.; Antoni López Morales, J. R.; Ferran Claudin, J. S. U.; Alcalá-Castillo, U. F. E. H.

VALENCIA. Presidència: U. F. E. H. Oradors: Ricard Muñoz, U. F. E. H.; Angel Maria de Lera, J. S.; Felix Martín Ibáñez, JJ. LL.; Segis Alvarez, J. S. U.; Prudenci Sayagués, J. R.

MADRID. Presidència: Sindicalistes. Oradors: Farael Moral, U. F. E. H.; Antoni Casca, J. S.; Enric López, J. R.; Fidel Miró, JJ. LL.; Santiago Carrillo, J. S. U.

JAEN. Presidència: Republicana. Oradors: Manue Tunon, U. F. E. H.; Antoni Moreno, J. S.; Felip Muñoz Arconada, J. S. U.; Francisco Pardo, J. R.; Gregori Gallego, JJ. LL.

L'ajut a Madrid

La Prefectura de Sanitat de l'Estat Major de l'Exercit d'operacions del Centre ha tramés al Comitè d'Ajut Permanent a Madrid i tots els Fronts una carta d'agraïment, la qual es fa pública, per satisfacció de tots els qui han cooperat i cooperen en l'obra d'Ajut a Madrid.

L'esmentada carta, traduïda al català, diu així: "Al Comitè d'Ajut Permanent a Madrid, Passeig de Pi i Margall, 36, Barcelona.

Aquesta Prefectura de Sanitat (Secció de proveïment d'hospitals), s'ha fet càrrec, per decisió de l'excellentíssim general Mija, del donatiu de queviures consignat per aquest Comitè d'Ajut a l'il·lustre defensor de Madrid, i amb destinació als combatents de l'Exercit del Centre.

Heus act, doncs, com se fa efectiu l'ajut als heroics combatents de Madrid.

C. N. T. A. I. T. Federació Nacional de la Indústria Ferroviària

Comitè Regional de Relacions de Catalunya A tots els ferroviaris Demà, diumenge, dia 12, a les deu del matí

GRAN ASSEMBLEA

en la qual els ferroviaris de la C. N. T. tractaran assumptes del del màxim interès, i hi intervingran en la discussió els companys Francesc Diezhardino, pel Comitè Nacional de la F. N. I. P.; Pere Palomir, pel Comitè Regional de Relacions de Catalunya, i Joan J. Doménech, pel Comitè Regional de la C. N. T.

Cal que tothom vagi al TEATRE VICTORIA

de Barcelona per a discutir el següent ordre del dia:

- 1. Lectura de l'acta de la sessió anterior. 2. Nomenament de Mesa discussió. 3. Informe dels companys més amunt esmentats. Ni un sol ferroviari, sigui quin sigui la seva ideologia pot mancar a tan magre acte

PER LA UNITAT DEL PROLETARIAT, TOT HOM A L'ASSEMBLEA Ferroviaris: No hi manquen!

UN SETMANARI

Es fa saber a tots els estudiants, Alenors, Joventuts i centres culturals en general, que avui, dissabte, dia 11 ha fet la seva aparició "El Quilote", setmanari dedicat exclusivament a la propagació de la sociologia, de la ciència i de Part al preu de 20 cèntims l'emplar. Esperem i desitgem que per tot-hom tindrà l'acollida esperada.

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

REDACCIO, ADMINISTRACIO
I TALLERS:
Carrer Consell de Cent, número 202
Telèfons: Administració. 30713
Redacció 30327
Tallers 32571

ANY I Barcelona, dissabte, 11 de setembre del 1937 NUMERO 174

La Conferència de Nyon

LA MEDITERRANEA SERA DIVIDIDA EN DUES ZONES DE VIGILANCIA

«Tothom ha de tenir igual dret a comerciar lliurement per la Mediterrània», ha dit Delbos

«El Govern soviètic no pot permetre la destrucció de les vides i béns dels seus súbdits», digué Litvinov

LA SESSIO INAUGURAL
Nyon, 11. — La Conferència de la Mediterrània ha començat a tres quarts de cinc de la tarda, sota la presidència de l'alcalde de la població. Aquest ha pronunciat unes breus paraules d'obertura, i ha cedit de seguida la paraula al ministre anglès d'Afers Estrangers, Eden.
Eden ha pronunciat un discurs d'obertura, i ha posat de relleu la necessitat que la Conferència arribi a resultats concrets ràpidament. Després ha proposat que, tenint en compte que la iniciativa de la Conferència havia sortit de França, fos el delegat francès qui n'ocupés la presidència efectiva.
Els reunits aprovaren per unanimitat la proposició, i, per tant, Delbos és nomenat president de la Conferència de la Mediterrània.
PARLA DELBOS
Delbos ha dit:
"Es impossible que la navegació

estigui a mercè de pirates que no respecten cap bandera i que enfonsen els vaixells mercants sense previ avis. Lamentem que dos hagin cregut del cas declinar la invitació que se'ls havia fet, i que pretextin que el problema podia discutir-se en un altre lloc.
No hem cregut possible acceptar la suggerència, perquè cal actuar amb rapidesa i solucionar aquesta qüestió, totalment aliena a les qüestions que són de competència del Comitè de no intervenció."
El president de la Conferència s'estén a continuació en consideracions sobre la importància de la Mediterrània per a les comunicacions de les Potències reunides a Nyon, i afirma que tothom ha de tenir igual dret a comerciar lliurement per la Mediterrània.
"En prendre la iniciativa d'aquesta Conferència, els Govern francès i anglès pensen obtenir un doble resultat: arribar a un acord ràpid que permeti acabar amb la pirateria, i

aconseguir que disminueixi la tensió que hi ha actualment a la Mediterrània."
PARLA LITVINOV
A continuació pren la paraula el delegat soviètic Litvinov, el qual comença fent una exposició dels motius pels quals la U. R. S. S. assisteix a la present Conferència, i diu que són:
1. Diversos vaixells mercants soviètics han estat víctimes d'actes de pirateria a la Mediterrània;
2. La U. R. S. S. té comarques banyades per una mar que comunica la Mediterrània.
Per tant, tenint en compte que la U. R. S. S. està interessada en el manteniment de l'ordre i de la pau internacional, el Govern de Moscou havia d'acceptar la invitació.
Litvinov afegeix:
"Alguns Estats s'han negat a prendre part en aquesta Conferència, són els que tot i tenir flotes comercials, no senten garantits contra la pirateria; ja sigui perquè l'organitzen els mateixos, ja sigui perquè viuen en secretes amistats amb els pirates.
Es lamentable que el Govern espanyol no sigui present a aquesta Conferència que tant l'interessa; però en-

cara som a temps a remeiar aquesta deficiència amb la qual cosa donarien un gran pas cap a la pacificació de la Mediterrània.
Ens trobem en presència d'un cas típic de pirateria per part d'un Govern determinat. Tothom sap quin és el Govern que se n'ha fet culpable. El seu nom està a tots els llavis però no és permès de pronunciar-lo; amb tot, les Potències que han estat víctimes de la pirateria han de tenir un dret innegable a pronunciar-lo."
"El Govern soviètic no pot permetre la destrucció de les vides i béns dels seus súbdits, i per evitar-ho adoptarà per pròpia iniciativa les mesures de defensa apropiades.
La U. R. S. S. no es fa il·lusions sobre l'eficàcia de l'acció internacional; però de totes maneres està disposada a participar en les mesures col·lectives que decideixi aquesta Conferència."
PARLA EDEN
Substitueix Litvinov en l'ús de la paraula el ministre d'Afers Estrangers d'Anglaterra, Eden, el qual comença lamentant l'absència d'Alemanya i d'Itàlia, i diu que de totes maneres, seran tingudes al corrent

de les deliberacions, i que no desespera que acabin per decidir-se a venir a Nyon.
Eden proposa — i la Conferència ho aprova així — la creació d'un Comitè tècnic permanent que comenci a actuar de seguida.
Seguidament s'acaba la sessió pública a dos quarts de sis de la tarda.
La sala de deliberacions és evacuada pel públic i pels representants de la Premsa.
LA SESSIO SECRETA
En aquest moment, els delegats que formen la Conferència, queden reunits en Comitè permanent, en sessió secreta.
Sembla que les primeres decisions que s'han pres en aquesta reunió secreta han estat la de descartar el sistema de combats i la d'acceptar, en principi, el projecte britànic encaminat a dividir la Mediterrània en dues zones de vigilància.
Aquestes zones serien:
1. A l'oest de Malta, la vigilància de la qual estaria posada a càrrec de la flota franco-anglesa.
A l'est de Malta, la vigilància de la qual aniria a càrrec de la flota de tots els altres països representats a la Conferència.

PERFILLS

No fem política d'inflament

Les situacions difícils com la nostra no es remeien amb il·lusions i menys amb mesures d'efecte de versimilitud. Tothom sap, per dolorós que sigui de reconèixer-ho, que una guerra és una guerra, i, per tant, les despeses en tots els sentits adquireixen proporcions astronòmiques. D'altra banda, també hom ha pogut observar com i amb quina rapidesa s'esgoten les reserves i recursos de la terra i de les indústries, fins a l'extrem de caure en un empobriment que obliga a racionar els elements de primer ordre, que són la base nutritiva de la població civil i de les unitats militars. Amb els tretze mesos llargs que portem de lluita acarnissada contra el feixisme internacional, no cal dir a ningú que estem sotmesos a una sèrie de rigoroses restriccions, sinó que, el que hom desitja, és l'aplicació justa i regular d'aquestes restriccions, al marge de tot aprofitament particular o de grup.
Heus ací per què ens revoltin les declaracions fàcils, fetes de cara a la galeria, siguin de l'ordre que siguin. És un sistema impropriedat d'explotar la bona fe del Poble tot mirant de junyir-lo a les conveniències de la pitjor política: la dels aprofitats. Qualsevol home en l'exercici d'un càrrec polític determinat tindrà aquestes o aquelles altres condicions que el distingiran en la seva funció pública, però les seves paraules i actes no posseiran mai el poder miraculós que permeti que el treballador de la terra faci dues collites de blat durant l'any, ni que les indústries mancadex de primeres matèries, perquè el nostre subsòl no en dona, en tinguin, ni que la nostra moneda, brutalment depreciada per les banques del capitalisme mundial, adquireixi, de cop i volta, un valor mitjanament estable i compensador en el pla d'intercanvi.
La política antifeixista — la que cal fer ara — ha d'estar necessàriament exempta de tota mena d'inflaments. Cap sector antifeixista no té dret d'especular-hi, no importa el lloc on els seus homes estiguin col·locats. Si ho fessin, seria un manquement, més encara, una traïció als interessos del Poble, que no demana el trist recurs del "bluff" per a remeiar els enormes problemes que té plantejats des de l'aixafament de la militarada a Catalunya. Així ho entenen nosaltres, i per això els homes de la C. N. T., que tan dignament acompliren llur comensal durant el Govern Largo Caballero, assentaren la norma clàssica de la política antifeixista: servir els interessos del poble treballador intransigentment i realment.

EL XOFER DE L'ALCALDE DE SEVILLA FUIG DELS FEIXISTES

A Sevilla s'han establert una mena de «rodes» i el que escapa de la primera volta cau a la segona

Gibraltar, 11. — Es comenta un fet ocorregut en aquesta població, fet que és simptomàtic clar que els facciosos dominen pel terror i només el terreny que trepitgen, puix que no compten ni poden comptar amb els ciutadans que es troben al seu costat, la immensa majoria, la qual totalitat antifeixista, enemiga dels rebels, però bé que es veuen en la dura precisió d'ocultar llurs sentiments i llurs idees.
El fet és simptomàtic. Dies passats arribà a Gibraltar l'automòbil de l'alcalde de Sevilla, un tal Joan Carranza, servidor de Queipo de Llano.
Aquest Joan Carranza anà, fa algun temps, a Itàlia, i tornà en el vapor "Rex". La seva esposa i alguns altres familiars anaren a rebre'l en automòbil, el qual conduïa Josep Romero Martín, de 32 anys, casat i amb dos fills, empleat a l'Ajuntament de Sevilla i xofer de l'alcalde.
El cotxe portava la matrícula A. - 16.681. Es deturà a la plaça

del Martillo, lloc estratègic i populatíssim a Gibraltar, on hi ha una gran caserna de l'exèrcit i on hi ha molts soldats i oficials que són molt aficionats a la política i a les notícies del moment.
Josep Romero Martín, aprofitant aquest moment, mentre els viatgers visitaven les botigues, ataronjà l'automòbil, i, aprofitant, anà al Consoat general de la República espanyola, on demana protecció i pregà que se li facilités el mitjà de passar al camp lliure.
Inútil parlar de la sorpresa dels familiars de l'alcalde feixista, en conèixer el fet, després d'una mútua recerca del xofer, i dels comentaris que s'han fet.
Josep Romero Martín ha manifestat que li era impossible de contenir per més temps el seu amor a la República. Ha afegit que cada dia és més intensa l'odi que existeix entre les diferents colles de falangistes, requetés i militars, i entre tots aquests i les tropes invasores estrangeres.
Com que a més coneixia la veritat de l'estat de coses de la guerra, ha aprofitat el moment, únic potser, per donar llibertat a la seva consciència d'home democrata.
A Sevilla — ha afegit — el crim continua desbordat. Gairebé cap dels detinguts no s'escapa de la mort, s'han establert una espècie de "rodes", i el qui s'escapa de la primera volta, cau a la segona, o a la tercera. Els

feixistes fan d'això un infamant joc.
La gent, en general, malgrat la desconfiança i el temor, es sincra entre ells; tal és l'ansia que senten perquè s'extingui el feixisme, enlloc tal per la sang de tantes víctimes innocents.
Hom troba estrany que el feixisme pugui mantenir-se tant de temps, puix que tothom l'abonina i el critica. Les persones més catòliques i que han estat més fervents defensors de la religió, mostren llur cansament, espantades pel desmillar, davant la magnitud d'atropellaments i crims perpetrats.
El millor mitjà d'educació segons els alemanys
El poble alemany no comença gràcies a la situació espanyola en què es troben els presos. Els qui surten dels camps de concentració no s'atreveixen a dir el que han sofert, i per d'esser immediatament degut, car saben que aquesta vege no en sortirien. Amb tot, aquests establiments són considerats pels caps "nazis" com el millor mitjà d'educació nacional feixista.

La nostra guerra és una lluita entre la classe treballadora i la forma més aguda del capitalisme. No ho podem oblidar